

**การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์การคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์
เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**

- The Development of an English Writing Instructional Model Using Reflective Thinking and Metacognitive Strategies for Upper Secondary School Students

สุรสิทธิ์ จันทรแสงศรี

ACADEMIC JOURNAL

UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY
<http://research.uru.ac.th>

การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและ
ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
The Development of an English Writing Instructional Model Using
Reflective Thinking and Metacognitive Strategies for Upper Secondary
School Students

สุรสีห์ จันทน์แสงศรี*

ศรินทิพย์ รักษาสัตย์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) ศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอน การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพบริบท ศึกษากรอบแนวคิดในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ สังเคราะห์และสร้างรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษ และผ่านการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อยืนยันความถูกต้องของรูปแบบการสอน ระยะที่ 2 การพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนโดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการและระยะที่ 3 การหาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน

เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย 1) เครื่องมือศึกษาสภาพบริบท ได้แก่ แบบสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ของครูและนักเรียน แบบวัดความสามารถทางการเขียน เครื่องมือในการประเมินรูปแบบการสอน ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน เครื่องมือในการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ประเด็นการสนทนากลุ่ม เรื่องความ ถูกต้องและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ 2) เครื่องมือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมครู แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน แบบบันทึกการจัดการเรียนการสอน แบบบันทึกการเรียนรู้ แบบฝึกหัด แบบวัดความสามารถทางการเขียน แบบวัดการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน และ 3) เครื่องมือหาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน ได้แก่ แบบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน แบบวัดการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนประกอบ 10 ข้อ องค์ประกอบของรูปแบบการสอน มี 5 องค์ประกอบ 2. ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน พบว่าความสามารถทางการเขียนและ

*นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

**ผศ.ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้านการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสูงกว่าร้อยละ 60 คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและเมตาคอกนิชันของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : รูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษ, กลวิธีการคิดไตร่ตรองและเมตาคอกนิชัน

Abstract

The purposes of this study were: 1) to develop an English writing instructional model using reflective thinking and metacognitive strategies for upper secondary school students. 2) to investigate the effectiveness of the model on students' achievement on the use of Reflective Thinking and Metacognitive Strategies. The research procedure comprised of three phases. The first phase, they were studied the context, fundamental problems, and concepts of the English writing instructional model, synthesized a new instructional model; and the proposed instructional model was verified by five experts and focus group discussion by six English teachers; The second phase, developing the instructional model using the action research methodology; and in the third phase, the effectiveness of the instructional model using Experimental Design (One Group Pretest-Posttest Design)

The research instruments employed at each phase were as follows; (1) A set of questionnaire for surveying current states, problems and needs of English teaching, English writing ability test, instructional model assessment form, focus group discussion records; (2) Lesson plans, the teachers' and students' behavior observation records, instructional records, study records, exercises, quizzes and learning achievement tests on the English writing and the use of reflective thinking and metacognitive strategies; and (3) The learning achievement tests on the English writing and the use of reflective thinking and metacognitive strategies. The data were then analyzed by means of percentage, means, standard deviation, and the t-test.

The findings of the study were an English writing instructional model using reflective thinking and metacognitive strategies for upper secondary school students developed by the researcher comprised 10 items and the elements comprised 5 components. Students' achievement on the use of the English writing and the use of reflective thinking and metacognitive strategies were higher than the criteria, which were; 1) the mean scores on the use of English writing ability test of the post-tests were higher than those of the pre-test were statistically significant at .01. 2) the mean scores on the use of reflective thinking and metacognitive strategies test of the post-tests were higher than those of the pre-test statistically significant at .01.

Keywords : Writing Instructional Model, Reflective Thinking and Metacognitive.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษนับว่ามีความสำคัญมาก และการเขียนถือเป็นทักษะที่ยากเพราะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีความซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นต้องอาศัยความรู้และข้อมูลจากการฟัง การพูด และการอ่าน โดยผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความสามารถมากพอ จึงจะสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นภาษาเขียนได้ Andrew, Evelyn & Gerald (2007) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนั้นมีการจัดการเรียนการสอนหลายแนวคิด แต่ละแนวคิดทฤษฎีมีหลักการและความเชื่อที่ส่งผลต่อการออกแบบการสอนที่ต่างกัน ทักษะภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต้องฝึกทักษะทั้ง 4 ไปพร้อมๆ กันแต่เน้นที่ทักษะการเขียนเพราะเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนมากที่สุด การเขียนไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตามถือเป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดขึ้น ซึ่งมีประโยชน์ในการฝึกให้ผู้เขียนได้ใช้เวลาคิดไตร่ตรองแล้วถ่ายทอดข้อมูลออกมาเป็นตัวอักษร และการเขียนยังช่วยเสริมทักษะการฟัง การพูดและการอ่านให้ดีขึ้น (สุรสิทธิ์ จันทรแสงศรีและศรินทิพย์ รักษาสัตย์, 2555) นอกจากนั้น การเขียนเป็นการติดต่อสื่อสารกันทั้งระหว่างผู้คนและการสื่อสารกันระหว่างข้อมูล เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความรู้ให้เพิ่มมากขึ้นได้ ซึ่งการเขียนที่ดีต้องประกอบด้วยเนื้อหา (Content) รูปแบบ (Form) ไวยากรณ์หรือหลักภาษา (Grammar) และคำศัพท์ (Vocabulary) (Graham, Haris, & Olinghouse, 2007)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนที่ผ่านมา พบว่านักเรียนไม่สามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ไม่สามารถเรียงลำดับความคิดของตนเองโดยการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้อง ไม่เห็นความสำคัญของเครื่องหมายวรรคตอน ครูขาดเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมและน่าสนใจ อีกสาเหตุหนึ่งคือบรรยากาศในชั้นเรียน นักเรียนต้องการการแสดงออกที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ตามหลักจิตวิทยาทางภาษา ถือว่าการเรียนภาษาที่ได้ผล คือการเรียนด้วยความสนุก จึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้เป็นกลุ่ม มีอิสระจากครู ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ผู้เรียนจะได้มีส่วนร่วมในการเรียน การเขียนควรใช้กระบวนการสอนรูปแบบการสอนและกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน (บุญเดือน คุสุวรรณ, 2547; นงศ์เยาว์ ปรีพูล, 2551) นอกจากนั้นผู้สอนควรตระหนักถึงธรรมชาติด้านสังคมและวัฒนธรรมและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยเน้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันภายใต้สถานการณ์ที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันและผู้เรียนกับผู้สอนและผู้สอนเตรียมการช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านความคิดและความสามารถในการเขียนตามศักยภาพของแต่ละคน (ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์, 2549)

ในปัจจุบันมีรูปแบบการสอน เทคนิคการสอนรวมถึงการใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ และจิตวิทยาการศึกษาเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยฉบับนี้มุ่งความสำคัญไปที่การเขียน (English Writing) เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ยาก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนต่ำ การที่นักเรียนจะเขียนได้ต้องอาศัยกระบวนการคิดไตร่ตรอง (Reflective Thinking) ซึ่งการคิดไตร่ตรองคือการคิดพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้รอบคอบ โดยมีข้อมูลประกอบการคิดและสามารถอธิบายเรื่องนั้นหรือสิ่งนั้นได้อย่างมีเหตุผล (Dewey, 1997) การคิดไตร่ตรองช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทักษะในด้านประสบการณ์การเรียนรู้ สามารถระบุสิ่งที่ตนเรียนปรับเปลี่ยนความเข้าใจของตนบนพื้นฐานของความรู้ ประสบการณ์ใหม่ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้ (Hawaii Education System, 2005) นอกจากนั้นการคิดไตร่ตรองยังสามารถปรับปรุงหรือส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดเมตาคognitionขึ้นได้อีกด้วย กล่าวคือ ผู้เรียนจะเลือกรูปแบบการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดความเข้าใจ

สามารถอธิบายสิ่งที่ตนเองคิดได้และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น (Goodman, 1998) และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Reagan, Case & Brubacher (2000) ที่กล่าวว่า การคิดไตร่ตรองยังเป็นพื้นฐานของการคิดเกี่ยวกับการคิด มีความพยายามที่จะสร้างความเข้าใจและรับรู้สิ่งใหม่ในสถานการณ์นั้นเพื่อเชื่อมโยงกันนำไปสู่ข้อสรุปที่ต้องการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการเขียน การคิดไตร่ตรอง รวมถึงเมตาคอกนิชัน (Metacognition) ซึ่งใช้ในการควบคุมการคิด และยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน (Metacognitive Strategies) ซึ่งมีขั้นตอนกระบวนการในการควบคุมการคิดของตนเอง ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการในการกลั่นกรองข้อมูลเพื่อให้เกิดความรู้ เมตาคอกนิชันเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเราอยู่แล้ว เพราะก่อนจะตัดสินใจต้องคิดทบทวนไตร่ตรอง ฉะนั้นจะเกิดการคิดเกี่ยวกับการคิดของตนเองต่อสถานการณ์นั้นๆ (John & Janet, 2009) จากงานวิจัยได้พบว่าการนำเมตาคอกนิชันมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น จะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ดีอีกทั้งยังสามารถใช้สอนในรายวิชาอื่นๆ และระดับต่างๆ ทุกระดับได้อีกด้วย (O'Neil & Abedi, 1996; McGuire, 2003) และเนื่องจากการวัดการคิดแบบเมตาคอกนิชันนั้น การเขียนเป็นการรายงานความคิดของผู้เรียน การวัดการคิดแบบเมตาคอกนิชันในปัจจุบันพบว่าส่วนใหญ่จะใช้วิธีการรายงานตนเอง (Self-report) การรายงานตนเองด้วยการเขียน (Written Report) เป็นการให้บุคคลรายงานความคิดของตนเองโดยการเขียน ด้วยการตอบคำถามภายหลังการปฏิบัติงาน (Gardner & Alexander, 1989)

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญที่จะศึกษาบริบท แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์เป็นรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บทบาทนักเรียน บทบาทครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อไป และนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบการสอน ที่แก้ปัญหาทักษะการเขียนของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการและความสนใจ มีการวางแผนในการเขียน มีการกำกับตรวจสอบติดตามในสิ่งที่นักเรียนกำลังเขียน กลวิธีที่ใช้ มีความตระหนักและสามารถประเมินตัวนักเรียนเรียนเองได้ว่ามีข้อดี ข้อเสียอย่างไร จะปรับปรุงแก้ไขอย่างไรเพื่อนำไปใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 1

1. การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้

1.1 ขั้นศึกษาบริบท (Contextual Study) ศึกษาบริบทการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการทั่วไปในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 12 โรงเรียน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยแบบการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study)

1.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาบริบท

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ได้มาโดยการสุ่มแบบ Two Stage Random Sampling ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ครู 40 คน นักเรียน 282 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาความสามารถทางการเขียน ได้แก่ นักเรียน จำนวน 36 คน จาก 12 โรงเรียน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาด้านการเลือกใช้คำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน ด้านการเขียนและเรียบเรียงเนื้อหา เพื่อนำข้อมูลมายืนยันสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาบริบทแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการทั่วไปในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ชุด สำหรับครู 1 ชุดและนักเรียน 1 ชุด เป็นเครื่องมือชนิดตรวจรายการ (Checklist) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ 2) ศึกษาความสามารถทางการเขียนจากผลงานเขียนของนักเรียนโดยใช้แบบวัดความสามารถทางการเขียนแบบอัตนัย

1.2 ขั้นศึกษากรอบแนวคิด (Conceptual Study) การสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์กรอบแนวคิดในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ โดยวิจัยแบบวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis)

1.3 ขั้นสังเคราะห์และร่างต้นแบบรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษ หลังจากศึกษาข้อมูลสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งการศึกษาค้นคว้ากรอบแนวคิดการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ และจากการศึกษาผลจากการวัดความสามารถทางการเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 แล้ว นำข้อมูลที่ได้ดังกล่าวมาสังเคราะห์และร่างต้นแบบ ของรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน

1.4 ขั้นตรวจสอบความตรงของร่างรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน

1.4.1 เครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบความตรงของรูปแบบการสอนเป็นแบบประเมินรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน เป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อองค์ประกอบและขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น

1.5 การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้และยืนยันความตรงของรูปแบบการสอน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 6 โรงเรียน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

การวิจัยระยะที่ 2

2. การพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน โดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอน เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนการสอนละ 3 ชั่วโมง ดำเนินการสอนอย่างต่อเนื่อง สัปดาห์ละ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ ตามวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 3 วงจร (Action Research Spiral) ของ Kemmis & Mc Taggart (1992)

2.1 กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนคลองขามวิทยาคาร จำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 วิธีดำเนินการวิจัย ดำเนินการพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนโดยทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้ 1) การวางแผน (Planning) 2) การปฏิบัติการ (Acting) 3) การสังเกตการณ์ (Observing) 4) การสะท้อนการปฏิบัติการ (Reflecting)

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน จำแนกตามลักษณะของการใช้ มีดังนี้

2.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 ฉบับ คู่มือครูจำนวน 1 ฉบับ คู่มือนักเรียนจำนวน 1 ฉบับ

2.3.2 เครื่องมือในการสะท้อนผล ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู แบบสังเกตพฤติกรรมครูโดยนักเรียน แบบบันทึกการจัดการเรียนการสอนโดยครู แบบบันทึกการเรียนรู้โดยนักเรียน ใบงาน แบบฝึกหัด

2.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ได้แก่ แบบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน แบบวัดการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน

การวิจัยระยะที่ 3

3. การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน มีรายละเอียดดังนี้

การวิจัยระยะที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในชั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) โดยใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ทำการสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design)

3.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนลำปางวิทยาคม โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน ได้แก่ แบบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบวัดแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ แบบวัดการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์คือคะแนนที่ได้หลังจากทดสอบหลังเรียน ทั้งจากแบบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และแบบวัดการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน จะต้องได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม และคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนจะเพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนตามรูปแบบการสอน สูงกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3.2 ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทางการเรียนด้านการคิดไตร่ตรองและเมตาคอกนิชันหลังเรียนตามรูปแบบการสอน สูงกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. ผลการพัฒนาแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์

เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการสอนเขียนภาษาอังกฤษ กับคณะครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ จำนวน 40 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 282 คน พบว่า ปัญหาในการสอนทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะการเขียนมีปัญหาในการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ตามมาด้วยปัญหาทักษะการพูด ปัญหาการสอนทักษะการฟังและการอ่านตามลำดับ ครูเน้นสอนทักษะการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนไม่กล้าแสดงออก ขาดโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาไม่เพียงพอ ครูต้องการรูปแบบการสอนที่มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน ต้องการสื่อการเรียนการสอน ต้องการศึกษาดูงานเรื่องการสอนภาษาอังกฤษ ต้องการพัฒนาเทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ต้องการพัฒนาการผลิตและ การใช้สื่อ นวัตกรรมประกอบการสอน เป็นต้น

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า ทักษะภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีปัญหาในการเรียนคือทักษะการเขียนอยู่ในระดับมากที่สุด ตามมาด้วยปัญหาการเรียนทักษะการพูด ปัญหาการเรียนทักษะการฟังและการอ่านตามลำดับ ส่วนเรื่องการเรียนนั้น เนื้อหาที่เรียนไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ขาดการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนก่อนการสอน นักเรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกทักษะการเขียน นักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางภาษาไม่เพียงพอ นักเรียนไม่เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ของประโยค ไม่เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำศัพท์ นักเรียนต้องการใช้สื่อในการเรียนรู้ที่มากขึ้น การทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มมากกว่างานเดี่ยว ต้องการให้ครูสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ การทัศนศึกษาเพื่อให้มีโอกาสได้เรียนรู้จากสภาพจริง นอกจากนั้น จากการสำรวจความต้องการของนักเรียนพบว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่นักเรียนมีความต้องการพัฒนามากกว่าทักษะอื่นๆ

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันพบปัญหาหลายด้าน ทั้งด้านของรูปแบบการสอน เทคนิคการสอน กระบวนการในการทำกิจกรรม สื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้ต่างๆ การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการแต่ละบุคคล ทักษะที่สำคัญและพบปัญหามากที่สุดและมีความต้องการในการพัฒนามากที่สุด คือ ทักษะการเขียน

จากการทดสอบความสามารถทางการเขียนของนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง กลาง อ่อน จำนวน 36 คน ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ 12 โรงเรียน พบว่านักเรียนมีความสามารถทางการเขียนเพียงร้อยละ 50 เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60

จากการสังเคราะห์และร่างรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันขึ้น ผ่านการตรวจสอบความตรงของรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ผลการประเมินทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับ ดีมาก และผ่านการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยคณะครู

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำนวน 6 คน ได้รูปแบบการสอนที่มีส่วนประกอบ 10 ข้อ คือ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน 3) องค์ประกอบของรูปแบบการสอน 4) ลำดับขั้นของการสอน 5) บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน 6) ระบบทางสังคม 7) หลักการตอบสนอง 8) ระบบสนับสนุน 9) วิธีการประเมิน และ 10) การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ในองค์ประกอบของรูปแบบการสอนมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) จุดประสงค์การสอน 3) สารและกระบวนการ 4) กิจกรรมการสอน 5) การวัดและประเมินผล ในองค์ประกอบที่ 4 กิจกรรมการสอนมีขั้นตอนหลักในการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นให้ข้อมูล (Sharing) ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างความเข้าใจในเรื่องที่เขียน (Understanding the Meaning) ขั้นที่ 3 ขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับ สะท้อนผลการเรียนรู้และตรวจสอบติดตามความเข้าใจระหว่างเรียน (Feedback, Reflection and Monitoring) ขั้นที่ 4 ขั้นเขียนฉบับสมบูรณ์ (Final Draft) ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล (Evaluation)

จากการพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จำนวน 3 วงจร 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสูงกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน โดยดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนลำปางวิทยาคม ผลการวิจัยพบว่า จากการเรียนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีผลการเรียนสูงขึ้นโดยเปรียบเทียบผลจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งจากแบบทดสอบความสามารถทางการเขียน จำนวน 1 ข้อ และแบบวัดการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน จำนวน 20 ข้อ จึงสรุปได้ว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีความถูกต้อง ทำให้นักเรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษได้ โดยผลการศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน มีดังนี้

1) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนตามรูปแบบการสอนสูงกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

2) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทางการเรียนด้านการคิดไตร่ตรองและเมตาคอกนิชันหลังเรียนตามรูปแบบการสอน สูงกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

การอภิปรายผล

1. การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูมีปัญหาด้านการสอนทักษะการเขียนในระดับมากที่สุด ตามมาด้วยการสอนทักษะการพูด ทักษะการฟัง และ ทักษะการอ่านตามลำดับ สอดคล้องกับ (Andrew, Evelyn & Gerald, 2007) ที่กล่าวว่า ทักษะภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต้องฝึกทักษะทั้ง 4 ไปพร้อมๆ กัน แต่ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนมากที่สุด จึงควรได้รับการพัฒนา และจากการทดสอบความสามารถทางการเขียนของนักเรียน ที่มีผลการเรียน เก่ง กลาง อ่อน พบว่า นักเรียนมีปัญหาทุกระดับ ทั้งด้านการเขียน ความรู้พื้นฐาน คำศัพท์ ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอน เนื้อหาและการเรียบเรียงเนื้อหา ในปัจจุบันโรงเรียนหรือสถานศึกษาไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เขียนเท่าที่ควร จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่ามี สาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับทักษะการเขียนอย่างชัดเจน แต่หลักสูตรสถานศึกษารวมถึงการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่ได้สนับสนุนให้นักเรียนเขียนภาษาอังกฤษ หรือครูไม่ให้ความสำคัญในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ซึ่งรวมถึงการสอบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ระดับต่างๆ จึงทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการเรียนรู้เรื่องการเขียน และขาดโอกาสในการถ่ายทอดความรู้สู่การเขียน ดังนั้นครูควรส่งเสริมนักเรียนได้มีโอกาสในการพัฒนาการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ Chennai Interactive Business Service (2004) ได้ให้แนวคิดในการส่งเสริมนักเรียนให้มีพัฒนาการในทักษะการเขียน ให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกเขียนอย่างมีความหมาย

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนนี้ มี 2 ทฤษฎีหลัก คือ 1) ทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิปัญญานิยม (Cognitivism) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้สติปัญญาในการคิด โดยมีทฤษฎีต่างๆมาช่วยสนับสนุน คือ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ และทฤษฎีประมวลผลข้อมูล 2) ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับ กระบวนการและวิธีการที่บุคคลสร้างความรู้ความเข้าใจ จากประสบการณ์ การสร้างความรู้เป็นกระบวนการทาง สติปัญญาและกระบวนการทางสังคมควบคู่กันไป สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Vygotsky (1978) ที่กล่าวว่า Social Constructivism เป็นกระบวนการทางสังคมที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนได้ดีขึ้น รูปแบบการสอนนี้จึงใช้กระบวนการกลุ่มเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการสอน เขียนภาษาอังกฤษเพราะเห็นว่าการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อน ควรใช้กิจกรรมกลุ่มมาช่วยให้เกิดความ เข้าใจในการเขียนมากขึ้น และเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้อีกด้วย นอกจากนั้น การเขียนไม่ว่ารูปแบบใดก็ตามถือเป็นกระบวนการทางความคิด ก่อนการเขียน นักเรียนต้องใช้กระบวนการคิด เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการคิดต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการเขียนได้ กลวิธีการคิด

ไตร่ตรองเป็นกลวิธีหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถพิจารณาข้อมูลต่างๆ เพื่อนำเสนอออกมาเป็นผลงานเขียนได้ สอดคล้องกับ Dewey (1933) ที่กล่าวว่า การคิดไตร่ตรองเป็นการพิจารณาของบุคคลอย่างมุ่งมั่นและละเอียด รอบคอบเกี่ยวกับความรู้ที่ได้ นอกจากนั้น แนวคิดทฤษฎีเมตาคอกนิชันยังเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนารูปแบบ การสอนเขียนนี้ด้วย เพราะเมื่อเราใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและกลวิธีในการเขียนแล้ว นักเรียนควรมีการวางแผน กำกับติดตาม และประเมินผลงานเขียนของตนเองด้วย เพื่อให้กระบวนการทั้งหมดบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย สอดคล้องกับการสังเคราะห์งานของ O'Neil & Abedi (1996), Mcguire (2003) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน ประกอบไปด้วย 1) การวางแผน 2) กลวิธี เชิงพุทธิพิสัย (Cognitive Strategy) และกลวิธีจิตพิสัย (Affective Strategy) 3) การตรวจสอบติดตามความเข้าใจ ระหว่างการเรียนรู้ 4) การตระหนัก 5) การประเมินผลตนเอง

จากการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน พบว่า การใช้การวิจัย เชิงปฏิบัติการ ถือเป็นกระบวนการที่พัฒนาคณะครูผู้ร่วมวิจัย ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการสอน เข้าใจการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนา ปรับปรุงองค์ประกอบของรูปแบบการสอน รวมถึงขั้นตอน กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผล และประเมินผล เพื่อนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ กระบวนการวิจัย เชิงปฏิบัติการมี 3 วงจรแต่ละวงจร มีการวางแผน การปฏิบัติ การสังเกตการณ์และการสะท้อนผล เพื่อนำไปสู่การ ปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ในวงจรต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2549), ที่ใช้การวิจัย เชิงปฏิบัติการ ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการทำให้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างไรก็ดี กระบวนการในการจัดการเรียน การสอนตามสภาพบริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษา ต้องเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 1.5 หน่วยกิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในแต่ละชั่วโมงนั้น แยกออกจากกัน จึงทำให้ยากต่อการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการสอนนี้ จึงให้ความสำคัญในการเชื่อมโยงความรู้แต่ละชั่วโมง จากชั่วโมงที่ 1 สู่ชั่วโมงที่ 2 และ 3 เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง และครบตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ ดังนั้นในแต่ละชั่วโมงครูผู้สอนจำเป็นต้องทบทวนความรู้เดิมและ เชื่อมโยงความรู้ใหม่เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีความหมาย

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนี้ แต่ละขั้นมีความสำคัญ โดยเฉพาะในขั้นตอนที่ 2 กล่าวคือ ขั้นตอนที่ 2 เป็นการให้ความรู้ เนื้อหา ในส่วนของการเขียนและกลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์ เมตาคอกนิชัน ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีกลวิธีในการเขียน (Writing Strategies) ซึ่งสอดคล้องกับ Andrew, Evelyn & Gerald (2007) ที่อธิบายว่า กลวิธีการเขียนช่วยเพิ่มความเข้าใจในสิ่งที่เขียน เช่น การสรุป แนวคิดสำคัญ การสร้างความเข้าใจ การกระตุ้นความรู้เดิมเชื่อมโยงความรู้ใหม่ การใช้กลวิธีต่างๆ ในการเขียนทั้งขั้น ก่อนการเขียน การเขียนร่าง การทบทวน ขึ้นแก้ไข ทำให้การเขียนประสบผลสำเร็จมากขึ้น นอกจากนั้นในขั้นตอน ที่ 2 ทำให้นักเรียนเข้าใจกลวิธีในการคิด (Thinking Strategies) นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายมากขึ้น

และในขั้นตอนที่ 3 หลังจากนักเรียนส่งงานเขียนครั้งที่ 1 แล้ว ครูตรวจผลงานเขียนโดยใช้เกณฑ์แบบแยกองค์ประกอบ ในขั้นตอนนี้ ครูจำเป็นต้องใช้เวลานอกห้องเรียนในการตรวจงาน ให้ความสำคัญในการตรวจงานเขียนของนักเรียน โดยครูตรวจและให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างละเอียด ชัดเจนตามองค์ประกอบที่ทำการวัด เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถแก้ไขปรับปรุงงานเขียนได้ นอกจากนั้น การเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflection) ยังเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เมื่อนักเรียนฝึกกระบวนการในการคิดไตร่ตรอง มีความกระตือรือร้น จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เมื่อนักเรียนสามารถเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้ได้แสดงว่านักเรียน เข้าใจกระบวนการในการเรียนรู้ เข้าใจกลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน ที่นำมาใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจ และหาวิธีแก้ไขปัญหาการเขียนของตน และนอกจากใช้การคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันในการเขียนภาษาอังกฤษแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดดังกล่าวในการเรียนทักษะภาษาอังกฤษหรือเรียนรายวิชาอื่นๆ ได้อีกด้วย เพราะเมื่อเข้าใจกระบวนการในกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้แล้ว นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องอย่างมีความหมาย

2. การศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน โดยการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง พบว่า รูปแบบการสอนที่นำไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนลำปางวิทยาคม ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันที่ใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนมีความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ซึ่งความกระตือรือร้นเป็นสิ่งสำคัญในการเรียน สอดคล้องกับ Canterucci (2000) ที่กล่าวว่า ความกระตือรือร้นเป็นจุดเริ่มต้นในการเรียนรู้ โดยสร้างนิสัยให้นักเรียนได้มีการคิดอย่างลึกซึ้งและช่วยสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น นักเรียนมีความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียน เพราะเป็นรูปแบบการสอนที่แตกต่างจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ มีขั้นตอนกระบวนการที่ชัดเจน มีใบความรู้ ใบงาน แบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ และกลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน โดยผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางการเขียนและผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างไรก็ดี ผลสัมฤทธิ์จากการเขียนของนักเรียนต่ำกว่าผลสัมฤทธิ์ ด้านการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน ทั้งนี้เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อน อีกทั้งเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนจำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ อาจไม่เพียงพอให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 60 แต่ไม่ถึง 80 ของคะแนนเต็ม ในส่วนของผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 80 เป็นเพราะ ในปัจจุบันนักเรียนได้ใช้กลวิธีการคิดรูปแบบต่างๆในการเรียนรู้อยู่แล้ว เมื่อเพิ่มเติมในเรื่องกลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันที่ใช้ในการควบคุมการคิด ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในกระบวนการคิด กลวิธีในการคิด มีการควบคุมการคิดมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการคิดเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน ดังนั้น ครูควรจัดการ

เรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันเป็นฐาน เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 รูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษนี้มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ สมควรได้รับการสนับสนุนในการนำไปใช้ โดยรูปแบบการสอนนี้มีรายละเอียด ขั้นตอนหลัก ขั้นตอนย่อยที่ชัดเจน พร้อมทั้งมีแผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกหัด แบบทดสอบ พร้อมในการจัดการเรียนการสอน

1.2 เนื่องด้วยสภาพบริบทของโรงเรียนมัธยมต้องจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 3 คาบต่อสัปดาห์ รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น 1 แผนการจัดการเรียนรู้ จึงแบ่งออกเป็น 3 ชั่วโมง ผู้นำรูปแบบการสอนไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของรูปแบบการสอนและความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน ศึกษารายละเอียดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างความต่อเนื่องในการจัดการเรียนการสอน โดยในแต่ละชั่วโมงควรมีการทบทวนความรู้เดิม และเชื่อมโยงความรู้ใหม่เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง

1.3 รูปแบบการสอนนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้จัดการเรียนการสอนกับนักเรียนระดับอื่นๆ ได้ เพราะมีขั้นตอนกระบวนการที่ชัดเจน เพียงแต่ต้องปรับในส่วนเนื้อหาเพื่อให้เหมาะสมกับระดับในการจัดการเรียนการสอน

2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมว่าสามารถใช้รูปแบบการสอนนี้จัดการเรียนการสอนกับทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านได้หรือไม่ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนภาษาอังกฤษและใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินผล ทั้งความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ และการวัดผลและประเมินผลการใช้กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน เพื่อให้ครูสามารถนำไปใช้ได้ตรงตามความต้องการและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 เนื่องจากงานวิจัยนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีความหลากหลาย มีนักเรียนทั้งเก่ง กลาง อ่อน คະแนนที่ออกมาเป็นค่าเฉลี่ย ฉะนั้นจึงควรมีการวิจัยซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทางการเขียนอยู่ในระดับต่ำ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการนำรูปแบบการสอนไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- นงค์เยาว์ ปรีพูล. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ. รายงานการศึกษาอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญเดือน คุสุวรรณ. (2547). การใช้กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์
และความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(ภาษาอังกฤษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2549). การใช้แนวคิดเรื่องพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของวิกิอิตส์ เพื่อพัฒนารูปแบบการ
เรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
ศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุรสีห์ จันทน์แสงศรี และ ศรีนทิพย์ รักชาติย์. (2555). กลวิธีการคิดไตร่ตรองและยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน
ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษ. วารสารหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ปีที่ 5
(ฉบับที่ 1-2).
- Andrew, R., Evelyn, R, & Gerald. (2007). **Writing As Learning a Content-Based Approach**. 2nd
ed. Corwin Press. United State.
- Canterucci, Jim. (2000). **Cultivating The Habit of Innovation**. (Online).
Available : <http://www.corpchange.com>. Dewey, J. (1997). **How to think**. New York:
Dover Publications, Inc.
- Chennai Interactive Business Services (P) Ltd. (2004). **Developing writing skill**. [Online]
Available <http://www.chennaionline.com/education/2001/asp>.
- Dewey, J. (1997). **How to think**. New York: Dover Publications, Inc.
- _____. (1933). **How We Think : A Restatement of the Relation of Reflective
Thinking to the Educative Process**. Boston : D.C. Heath and Company.
- Gardner, R.; & Alexander, P.A. (1989). **Metacognition : Answered Unanswered
Questions**, Educational Psychologist.
- Goodman, J. (1998). **Reflection and Teacher Education: A case study and theoretical analysis**.
Interchange.
- Graham, S., Haris, K. R., & Olinghouse, N. (2007). Addressing executive function difficulties in
writing: An example from the Self-Regulated Strategy Development model. In L. Meltzer

(Ed.), **Executive functioning in education: From theory to practice**. New York: Guilford.

Hawaii Education System. (2005). **Reflective Thinking: RT**.

<http://www.pgdhawaii.edu/kaams/resource/reflection.htm>

John, D. & Janet, M. (2009). **Metacognition**. United State of America, Sage Publications, Inc.

Kemmis, S., & Mc Taggart , R. (1992). **The Action Research Planner**. Victoria : Deakin University Press.

McGuire, S.Y. (2003). **“Emphasizing Two Underutilized Dimensions of Learning : Metacognition and Motivation,”** Website for the Center for Academic Success of Louisiana State University.
<<http://www.cas.lsu.edu>>, October 20, 2009.

O’Neil, H.F.; & Abedi, J. (1996). **Reliability and Validity of a State Metacognitive Inventory: Potential for Alternative Assessment”**. The Journal of Educational Research.

Reagan, Timotjy G., Case, Charles W. & Brubacher, John W. (2000) **Becoming a Reflective Educator**. California : Corwin Press,Inc.

Vygotsky. (1978). **Mind in Society: The development of Higher Psychological Processes**.

Edited by Michael Cole, Vera John-Steiner, Sylvia Scribner, And Ellen Souberman.

Cambridge: Massachusetts, London, Havard University Press.